

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 26.06.1979, sp. zn. 7 Co 78/79, ECLI:CZ:NS:1979:7.CO.78.1979.1

Číslo: 11/1981

Právní věta: Ustanovením § 64 ods. 2 zákona č. 121/1975 Zb., které stanoví podmínky obmedzenia alebo zastavenia výplaty dávky dôchodcovi, ktorý odpykáva trest odňatia slobody dlhší ako jeden mesiac alebo je vo väzbe, nie sú dotknuté ustanovenia tohto zákona o vzniku nároku na starobný dôchodok (§ 16 a nasl. zákona č. 121/1975 Zb.).

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 26.06.1979

Spisová značka: 7 Co 78/79

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Řízení trestní

Předpisy: 121/1975 Sb. § 16
§ 64

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Úrad dôchodkového zabezpečenia v Bratislave rozhodnutím z 13. 11. 1978 priznal navrhovateľovi starobný dôchodok od 10. 6. 1978.

Navrhovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok, ktorým sa domáhal priznania starobného dôchodku od 1. 5. 1978.

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie Úradu dôchodkového zabezpečenia potvrdil s odôvodnením, že navrhovateľ bol od 1. 5. 1978 do 9. 6. 1978 vo výkone trestu odňatia slobody a preto mu správne nebol priznaný požadovaný dôchodok od 1. 5. 1978, ale až od 10. 6. 1978, tj. po odpykaní trestu odňatia slobody. Okolnosť, že navrhovateľ v dobe výkonu trestu odňatia slobody dôchodok nepoberal, ešte neznamená, že by sa na neho ustanovenie § 64 ods. 2 zákona č. 121/1975 Zb. vzťahovalo len vtedy, keby pred výkonom trestu odňatia slobody dôchodok poberal.

V odvolaní navrhovateľ uviedol, že žiadal priznať starobný dôchodok od 1. 5. 1978, pretože od 25. 1. 1977, kedy dosiahol veku 60 rokov, pokračoval v zamestnaní a k 1. 5. 1978 odpracoval jeden a štvrtý roka s nárokom na zvýšenie dôchodku.

Najvyšší súd SSR uvedené uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie Úradu

dôchodkového zabezpečenia zrušil.

Z odôvodnenia:

Podľa obsahu dávkového spisu Úradu dôchodkového zabezpečenia v Bratislave bol navrhovateľ vo výkone trestu odňatia slobody od 24. 8. 1977 do 9. 6. 1978. Navrhovateľ žiadal priznať starobný dôchodok od 1. 5. 1978, dôchodok mu však bol priznaný až od odpykania trestu odňatia slobody, tj. od 10. 6. 1978.

Súd prvého stupňa považoval tento postup Úradu dôchodkového zabezpečenia za správny. S týmto názorom nemožno súhlasiť.

Podľa ustanovenia § 64 ods. 2 zákona č. 121/1975 Zb. sa po čas, po ktorý dôchodca odpykáva trest odňatia slobody dlhší ako jeden mesiac, alebo je vo väzbe, dôchodok nevypláca; uvedené ustanovenie upravuje iba výplatu dávky. Otázka nároku na dávku nie je týmto ustanovením dotknutá, a preto bolo treba vznik nároku navrhovateľa na starobný dôchodok posudzovať podľa všeobecných ustanovení (§ 16 a nasl. zákona č. 121/1975 Zb.).

Pretože Úrad dôchodkového zabezpečenia takto nepostupoval, bolo treba jeho rozhodnutie zrušiť. Až po priznaní nároku na starobný dôchodok sa bude treba znova zaoberať podmienkami pre výplatu starobného dôchodku (§ 64 ods. 2 zákona č. 121/1975 Zb.).

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a rozhodnutie Úradu dôchodkového zabezpečenia zrušil.